

Р Е Ш Е Н И Е

09.12.2015 г. гр. София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 108
състав, в публично заседание на 12.11.2015 г., в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИРОСЛАВ ГЕОРГИЕВ

при участието на секретаря Иванка Рангелова, като разгледа докладваното от съдията НАХД № 14722 по описа за 2015 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО Е ПО РЕДА НА ЧЛ. 59 И СЛ. ОТ ЗАНН.

Образувано е по жалба на „БТВ Медиа Груп“ ЕАД срещу наказателно постановление /НП/ № РД-10-97/14.07.2015 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с което, на основание чл. 126, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/, на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева за нарушение на чл. 89, ал. 1 ЗРТ.

С жалбата се твърди, че са едно и също деяние са издадени два акта и са налице две производства за едно и също нещо. Твърди се, че актът е издаден в нарушение на чл. 34, ал. 2 ЗАНН, тъй като нарушителят е бил известен изначално /към деянието/, тъй като СЕМ упражнява постоянен надзор. Сочи се, че измерването на продължителността на рекламните блокове не е извършено с основната мерна единица – секунда, съгласно Наредба за единиците за измерване, разрешение за използване в РБ; че не е посочено не е описано нарушението, с което е нарушен чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Сочи се, че не е посочено как е определен изследваният едночасов период – от кръгъл /астрономически/ час до кръгъл час или от минута на даден час до минута на следващ час. Поддържа се, че е следвало да се изследва 24-часов период и да съпостави с него излъчваните рекламни спотове. Излагат се доводи за маловажност. Моли за отмяна на НП.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата. В писмени бележки излага съображенията от жалбата и поддържа, че е налице разнопосочна практика на СЕМ спрямо различните медийни доставчици относно начина по който определя едночасовия период. Моли НП да бъде отменено.

Административно наказващият орган (АНО), чрез своя процесуален представител, оспорва жалбата. Излага съображения

в писмени бележки, в които коментира възраженията на жалбоподателя. Моли съда да потвърди обжалваното НП.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 23.01.2015 г. св. _____ – старши инспектор в СЕМ извършила проверка, като прегледала чрез интегрираната система за мониторинг на СЕМ записи на предавания, излъчвани по телевизионната програма „БТВ” на доставчика на медийни услуги „БТВ Медиа Груп” ЕАД. Установила, че на 30.10.2014 г. за времето от 21:00 ч. до 22:00 ч. били излъчени два рекламни блока с общо времетраене 13 минути и 29 секунди, както следва: първият бил излъчен за времето от 21:09:25 ч. до 21:15.44 ч. и бил с времетраене 6 минути и 19 секунди; вторият бил излъчен за времето от 21:45:14 ч. до 21:52:24 ч. и бил с времетраене 7 минути и 10 секунди. Между отделните рекламни спотове във всеки рекламен блок нямало паузи.

Св. _____ преценила, че е нарушена забраната по чл. 89, ал. 1 ЗРТ, времетраенето на рекламните спотове да не надхвърля 12 минути за едночасов период и съставила срещу „БТВ Медиа Груп” ЕАД акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № НД-01-47/27.01.2015 г., връчен на представител на дружеството. На заседание от 24.03.2015 г. СЕМ решил по така съставения АУАН да не издава НП, тъй като актът бил съставен в нарушение на производствените правила, защото дружеството не било поканено за съставянето му.

Поради това св. _____ съставила срещу „БТВ Медиа Груп” ЕАД нов АУАН - № НД-01-120/14.04.2015 г., в отсъствие на представител на дружеството, тъй като такъв не се явил. В акта изложила подробно съдържанието на рекламните спотове.

Въз основа на АУАН е издадено и атакуваното НП. Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Приетата от съда фактическа обстановка по делото се установява от показанията на св. _____ като и от събраните по делото писмени и веществени доказателства, които съдът кредитира изцяло, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда. Съдът изцяло цени показанията на свидетеля, тъй като

42

същите са непротиворечиви и достоверни, подкрепени от другите доказателства по делото. Съдът намира, че показанията на свидетеля са обективни и, последователни, поради което ги кредитира изцяло. Събраният по делото доказателствен материал е безпротиворечив, поради което по-подробното му обсъждане е ненужно – по арг. от чл. 305, ал. 3, изр.2 НПК, която норма следва да намери приложение съгласно чл. 84 ЗАНН.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

При разглеждане на дела по оспорени НП районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността, т.е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие (право и задължение) съдът служебно констатира, че АУАН е издаден изцяло в съответствие с изискванията на чл. 42 ЗАНН, както и НП е съобразено изцяло с разпоредбите на чл. 57, ал. 1 ЗАНН, издадено е от компетентния за това административен орган, при спазване на процесуалните правила за това.

Актът е съставен от лице, разполагащо с материална компетентност - със заповед № 97/11.07.2012 г. на председателя на СЕМ св. е оправомощена да съставя АУАН за нарушения по ЗРТ.

Неоснователни са възраженията, че е нарушен чл. 57, ал. 1, т.5 ЗАНН, тъй като нарушението не е описано в НП – посочени са всички съставомерни факти относно същото и няма неяснота относно това в какво се поддържа, че се изразява то.

Не е налице нарушение на принципа *non bis in idem*. Жалбоподателят не е санкциониран два пъти за едно и също деяние. Макар да е съставен АУАН, а след това друг, налице е един санкционен акт /едно НП/. СЕМ е взело решение по първия издаден АУАН да не се издава наказателно постановление т.е. един вид е анулирал същия. За същото деяние обаче е съставен друг акт, въз основа на който вече е наложена санкцията на жалбоподателя. Дружеството ще е санкционирано два пъти за едно и също деяние, ако са издадени две НП. В случая това не е така. Следва да се посочи, че АУАН е актът, с който се слага начало на административнонаказателното производство – чл. 36, ал. 1 ЗАНН, но санкционирането се извършва с издаване на НП. В този смисъл, издадено е едно НП за деянието т.е. дружеството е санкционирано само веднъж.

АУАН е съставен в съответствие с чл. 34 ЗАНН – в тримесечен срок от откриване на нарушителя – нарушението и нарушителят са станали известни при проверката на 23.01.2015 г., а актът е

съставен на 14.04.2015 г.

По същество:

Чл. 89, ал. 1 ЗРТ въвежда забрана делът на рекламните спотове и спотовете за телевизионен пазар в даден едночасов период да надхвърля 12 минути.

„БТВ Медиа Груп” ЕАД е доставчик на медийни услуги и е адресат на горецитираната забрана. Доколкото по програма „БТВ”, чийто оператор е дружеството-жалбоподател, в два рекламни блока са излъчени рекламни спотове с обща продължителност 13 минути и 29 секунди, то е нарушена забраната на чл. 89, ал. 1 ЗРТ.

Относно възражението, че измерването на продължителността на рекламните блокове не е извършено с основната мерна единица – секунда, съгласно Наредба за единиците за измерване, разрешение за използване в РБ, следва да се посочи, че е ноторен фактът, че една минута съдържа 60 секунди и елементарно математическо изчисление ще даде отговор за продължителността на рекламен блок/spot в секунди. Още повече, че ограничението в закона е определено в минути и посочването на продължителността на рекламните спотове/блокове е несъмнено по-подходящо. Времетраенето на рекламните блокове е определено чрез интегрираната система за мониторинг на СЕМ, като несъмнено е, че всяка възпроизвеждаща програма има вграден времеви код.

Не се споделя и възражението, че е неясно как е определен периодът от 1 час. Разумната логиката сочи, че несъмнено под „едночасов период” следва да се разбира астрономически час /от кръгъл до кръгъл час/. Това е така, защото този начин единствено дава възможност за стабилност при преценката на периода. Ако се определя от минута на даден час до минута на следващия, то това би дало възможност за различни интерпретации относно времето /минутата/, от което да се брой началото на периода. Освен това, ако законодателят бе имал предвид именно втория начин за определяне на едночасовия период, то изрично би посочил това в съответната норма и респективно кога да се счита, че е началото на този период. Освен това, с Протокола за изменение и допълнение на Европейската конвенция за трансгранична телевизия, ратифициран със закон, приет от 38-о Народно събрание на 12.01.2000 г. в чл. 16 изрично се предвижда, че чл. 12 от конвенцията се изменя в следния вид: *времетраенето на рекламните спотове и телепазарните спотове в един астрономически час не може да надхвърля 20 на сто.*

Възражението, че спрямо други доставчици са издадени НП от председателя на СЕМ за същото нарушение и в тях едночасовият период е определен по друг начин – от минута на даден час до минута на следващ час, не променя гореизложените съображения.

УИ

Този въпрос касае законосъобразността на съответните НП – дали правилно е приложен материалният закон, което следва да се преценява в рамките на оспорването им пред съда /ако такова има/, като съдът е категоричен в разбирането си, че чл. 89, ал. 1 ЗРТ визира астрономически час.

Неспазването на забраната на чл. 89, ал. 1 ЗРТ е въздигнато в нарушение от санкционната норма на чл. 126, ал. 1, ЗРТ и за него е предвидено, че на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция от 3 000 до 20 000 лева.

Като е излъчило в рамките на един час рекламни спотове с обща продължителност 13 минути и 29 секунди дружеството-жалбоподател е нарушило забраната на чл. 89, ал. 1 от закона и е извършило от обективна страна състава на вмененото му нарушение.

Деянието е съставомерно от **обективна** страна, като с оглед обстоятелството, че е ангажирана административнонаказателната отговорност юридическо лице, доколкото се касае за обективна отговорност, не следва да се обсъжда въпроса за субективната страна на деянието.

Разпоредбата на чл. 28 ЗАН дава възможност на АНО при наличието на маловажен случай на административно нарушение да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание, като с тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНК НА ВКС излезе със становище че изразът в закона "може" не обуславя действие при „оперативна самостоятелност”, а означава възлагане на компетентност и АНО е длъжен да приложи тази привилегирована разпоредба. Същото решение посочва, че в случаите, когато това не е сторено от АНО, а са налице предпоставките за това, то налице е основание за отмяна на наказателното постановление, поради издаването му в противоречие със закона. Съдът намира, че маловажност не е налице в случая, доколкото в случая надвишаването на максималния праг от 12 минути не е малко /преценено спрямо максимално допустимия праг/ – 1 минути и 29 секунди.

ЗА ВИДА И РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО:

За деянието чл. 126, ал. 1 ЗРТ предвижда за юридическите лица - доставчици на медийни услуги, имуществена санкция от 3 000 до 20 000 лева. Наложена е имуществена санкция в минимален размер, поради което за съда не съществува възможност да измени обжалваното НП, като намали размера ѝ.

26

По изложените съображения съдът прие, че НП следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, издадено в съответствие с материалния и процесуалния закон.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1, пр. 1 ЗАНН,
СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА НП № РД-10-97/14.07.2015 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – София - град в 14 - дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

РАЙОНЕН СЪДИЯ

РЕШЕНИЕ №6804

гр. София, 04.11.2016г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София - град, III[™] Касационен състав, в публично съдебно заседание на осми април през две хиляди и шестнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДЕСИСЛАВА КОРНЕЗОВА

ЧЛЕНОВЕ: БОРЯНА ПЕТКОВА
РОСИЦА БУЗОВА

при участието на секретар ИЛИЯНА ТОДОРОВА и в присъствието на прокурор МИЛЕН ЮТЕРОВ, разгледа докладваното от съдия ПЕТКОВА касационно адм. дело №1719 по описа за 2016г. и за да се произнесе след съвещание, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. _____ като пълномощник на „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД, ЕИК 130081393, срещу РЕШЕНИЕ от 09.12.2015г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 108[™] състав, постановено по н.а.х. дело №14722/2015г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на процесуалния и материалния закон. Поддържа, че първостепенният съд не е взел предвид факта, че за едно и също нарушение са били образувани две административно-наказателни производства и съответно е била приложима разпоредбата на чл.24, ал.1, т.6 от Наказателно-процесуалния кодекс. Счита също, че Актът за установяване на административно нарушение (АУАН) е бил съставен след изтичане на преклузивния тримесечен срок, установен в чл.34, ал.1 ЗАНН и като е стигнал до обратнит извод решаващият състав на Софийски районен съд (СРС) е постановил решението си в нарушение на процесуалните правила. Твърди, че при постановяване на акта си съдът не е взел предвид уредбата, довела до необходимостта от приемане на ограничението в дължината на излъчваните реклами. Според касатора разпоредбата на чл.89, ал.1 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) представлява изпълнение на задължението за транспониране на Директива 2007/65/ЕО, представляваща изменение и допълнение на Директива 89/552/ЕО. Сочи, че с Директива 2010/13/ЕС са кодифицирани всички изменения на Директива 89/552/ЕО като т.1 на чл.23 съответства на чл.18 от предходните директиви и е запазен текстът „Делът на телевизионните рекламни спотове за телевизионно пазаруване в даден едночасов период не надхвърля 20%“. Сочи, че посочената дискреция за първи път е залегнала в Тълкувателно съобщение относно някои аспекти от разпоредбите за телевизионни реклами в Директивата „Телевизия без граници“ №2004/С 102/02 по тълкуването на Директива 97/36/ЕО, като се предвижда възможност държавите – членки да определят измерването да бъде извършвано

в: 1) естествен почасов период, започващ от 0 минути и завършващ в минута 59 (или 10:00-11:00 часа) или 2) плаващ почасов период (overlapping clock hour), стартиращ от дадена минута след 0 минута от един час и завършва в определена минута от следващия час (например 10:05 - 11:04 вкл.). Претендира, че ЗРТ не дава легално определение на понятието „даден едночасов период“, поради което и във връзка с европейската нормативна рамка и тълкуването на чл.18, респ. чл.23 от Директивата, регулаторният орган, осъществяващ контрол по спазването на ЗРТ е следвало с ясни указания към доставчиците да определи по какъв начин ще се определя този период, на база на който ще извършва измерването на продължителността на рекламното време. Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно решение и по същество на спора да бъде отменено и Наказателно постановление (НП) №РД-10-97/14.07.2015г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ).

Ответникът - ПРЕДСЕДАТЕЛ на Съвета за електронни медии, оспорва касационната жалба. Чрез процесуалния си представител и в представени по делото писмени бележки поддържа, че обжалваното съдебно решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за отмяната му.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Ютеров от Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №РД-10-97/14.07.2015г., на основание чл.126, ал.1 във вр. с чл.127, ал.2 ЗРТ, на касатора „БТВ Медиа Груп“ ЕАД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 (три хиляди) лева за нарушение на чл.89, ал.1 ЗРТ.

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП №РД-10-97/14.07.2015г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН, въз основа на редовно съставен АУАН. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компроментират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП детайлно са описани нарушението и обстоятелствата при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът „БТВ Медиа Груп“ ЕАД е извършил вмененото му нарушение на чл.89, ал.1 ЗРТ, във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност. Приел е също, че със съставянето на два АУАН не е бил нарушен принципът да не се налагат две наказания за едно и също нарушение (non bis in idem), тъй като е налице само един санкционен акт – процесното НП. Решаващият състав е установил, че АУАН е съставен в срока по чл.34, ал.1 ЗАНН – три месеца от откриване на нарушителя, което се е случило при извършената на 23.01.2015г. проверка от служител на СЕМ.

Тези изводи се споделят изцяло от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 108^{ММ} състав:

На 23.01.2015г. актосъставителят извършила проверка като прегледала чрез интегрираната система за мониторинг на СЕМ записи на предавания, излъчени по програма „Б ТВ“ на 30.10.2014г., в интервала от 21:00 часа до 22:00 часа. Било установено, че в посочения времеви диапазон са излъчени два рекламни блока без интервали между отделните съобщения, с общо времетраене 13 минути и 29 секунди: първият във времето от 21.09.25 ч. до 21.15.44 ч. (6 мин. и 19 сек.), а вторият от 21.45.14 ч. до 21.52.24 (7 мин.и 10 сек.). При тези факти актосъставителят Кецкарова приела, че е била нарушена забраната по чл.89, ал.1 ЗРТ – делът на рекламните спотове и спотовете за телевизионен пазар в даден едночасов период да не надхвърля 12 минути, и на това основание съставила срещу „БТВ Медиа Груп“ ЕАД АУАН №НД-01-47/27.01.2015г., който е бил редовно връчен на търговеца. На 24.03.2015г. СЕМ приел решение въз основа на този АУАН да не бъде издавано НП, поради допуснати при съставянето му съществени процесуални нарушения. Във връзка с приетото от СЕМ решение свидетелят Кецкарова съставила срещу „БТВ Медиа Груп“ ЕАД нов АУАН №НД-01-120/14.04.2015г. в отсъствие на упълномощен негов представител, тъй като такъв не се явил. Впоследствие било издадено и процесното НП.

Съгласно приложимата норма на чл.89, ал.1 ЗРТ, делът на рекламните спотове и спотовете за телевизионен пазар в даден едночасов период не може да надхвърля 12 минути.

От фактическа страна не съществува спор между страните, че в интервала от 21:00 часа до 22:00 часа на 30.10.2014г. по програма „Б ТВ“ са били излъчени два обозначени рекламни блока с общо времетраене 13 минути и 29 секунди.

Спорен по делото е въпросът дали едночасовият период по смисъла на забраната на чл.89, ал.1 ЗРТ се измерва като астрономически час или представлява плаващ едночасов период. Този въпрос намира разрешение в Протокол за изменение и допълнение на Европейската конвенция за трансгранична телевизия (Ратифициран със закон, приет от 38^{ТО} Народно събрание на 12.01.2000г., обн. ДВ, бр. 7/25.01.2000г.). Видно от преамбюла на Протокола той е съобразен с приемането от Европейската общност на Директива 97/36/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 19 юни 1997г. за изменение и допълнение на Директива на Съвета 89/552/ЕИО за съгласуване на някои закони, подзаконови или административни правила в държавите членки във връзка с извършването на телевизионно разпръскване, и има за цел да измени и допълни конвенцията, така че в този акт и в директивата да бъде осигурен единен подход към трансграничната телевизия. В чл.16 изрично е посочено, че чл.12 от Конвенцията придобива следната редакция: „2. Времетраенето на рекламните спотове и телепазарните спотове в един астрономически час не може да надхвърля 20 на сто.“. Като част от вътрешното право, по силата на чл.5, ал.4 от Конституцията на Република България, нормата обвързва задължените лица и не е необходим изричен акт на СЕМ към доставчиците с указание за прилагането ѝ.

Анализът на посочените разпоредби обосновава извод, че едночасовият период представлява астрономически час - период от 60 последователни минути, които започват в минута 0 и завършват в минута 59, съгласно общоприетия начин за отчитане на единица време „час“, а допустимото време за реклама в рамките на този период е максимум 12 минути. Следователно излъчването на рекламен

блок/блокове с продължителност над нормативноопределената, съставлява нарушение на разпоредбата на чл.89, ал.1 ЗРТ, за което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Правилен е изводът на първостепенния съд и относно спазване на преклузивния срок за съставяне на АУАН. Според императивната норма на чл.34, ал.1 ЗАНН не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. В настоящия случай нарушителят е бил открит на 23.01.2015г. при извършения преглед на записи на предавания, излъчени по програма „Б ТВ“, от която дата е започнал да тече и преклузивният тримесечен срок за образуване на административно-наказателно производство. Този срок е изтекъл на 23 април 2015г. – четвъртък, присъствен ден. Следователно съставеният на 14.04.2015г. АУАН №НД-01-120 е в срок. Неоснователни са доводите на касатора, че срокът в който е следвало да бъде издаден АУАН е започнал да тече от деня, следващ излъчването на рекламните блокове – 31.10.2014г.

Неоснователно е и възражението на касатора, че в случая е бил нарушен принципът non bis in idem – за едно нарушение може да бъде наложено само едно наказание. В случая, макар да е бил съставен предходен АУАН, не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства образуваното въз основа на него административно-наказателно производство да е приключило с издаване на НП. Следователно за процесното нарушение няма наложено друго наказание освен с НП №РД-10-97/14.07.2015г., поради което и правилен е изводът на първостепенния съд, че в случая не е допуснато съществено процесуално нарушение, което да мотивира неговата отмяна. Основанията да не се образува административно-наказателно производство или вече образуваното да се прекрати са изчерпателно посочени в ЗАНН, поради което и към тях са неприложими разпоредбите на НПК.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

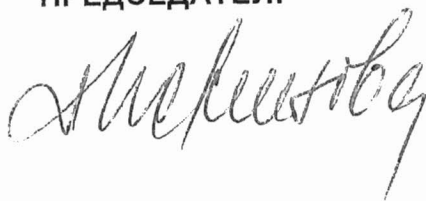
Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София - град, III^{ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 09.12.2015г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 108^{ми} състав, постановено по н.а.х. дело №14722/2015г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.

